

1

Lo del Centio.

Joguina Tirica y Ballable,
en un acte y en vers,

original

1004

de

Joseph M'aritus.

Malagelada

Estrenada ab molt bon èxit en lo
Teatro del Cassino de Ceres, la nit del
9 de Abril de 1882

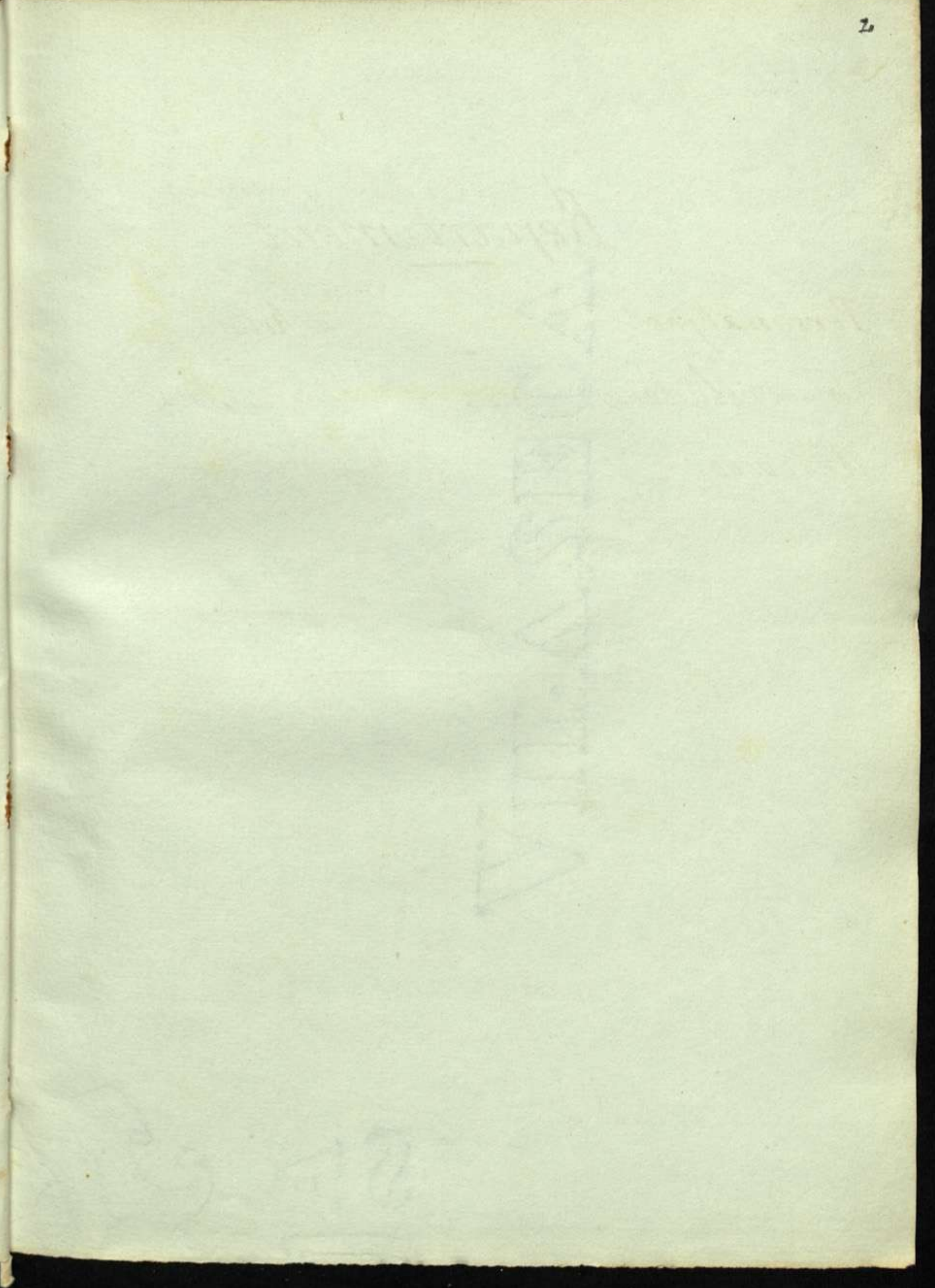
Manresa.

226
Zu der Geburt.

Josephine

geb. am 1. März 1791

Josephine

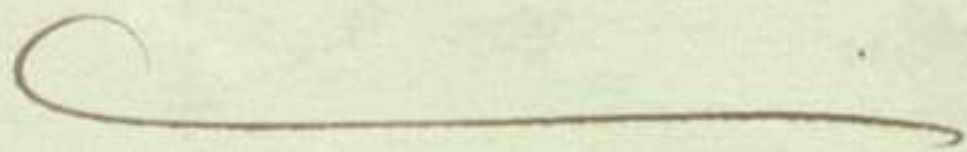
Repartiment.

Personatjes

Actors

Una balladora - - - - - D^{na} Luisa Bosch

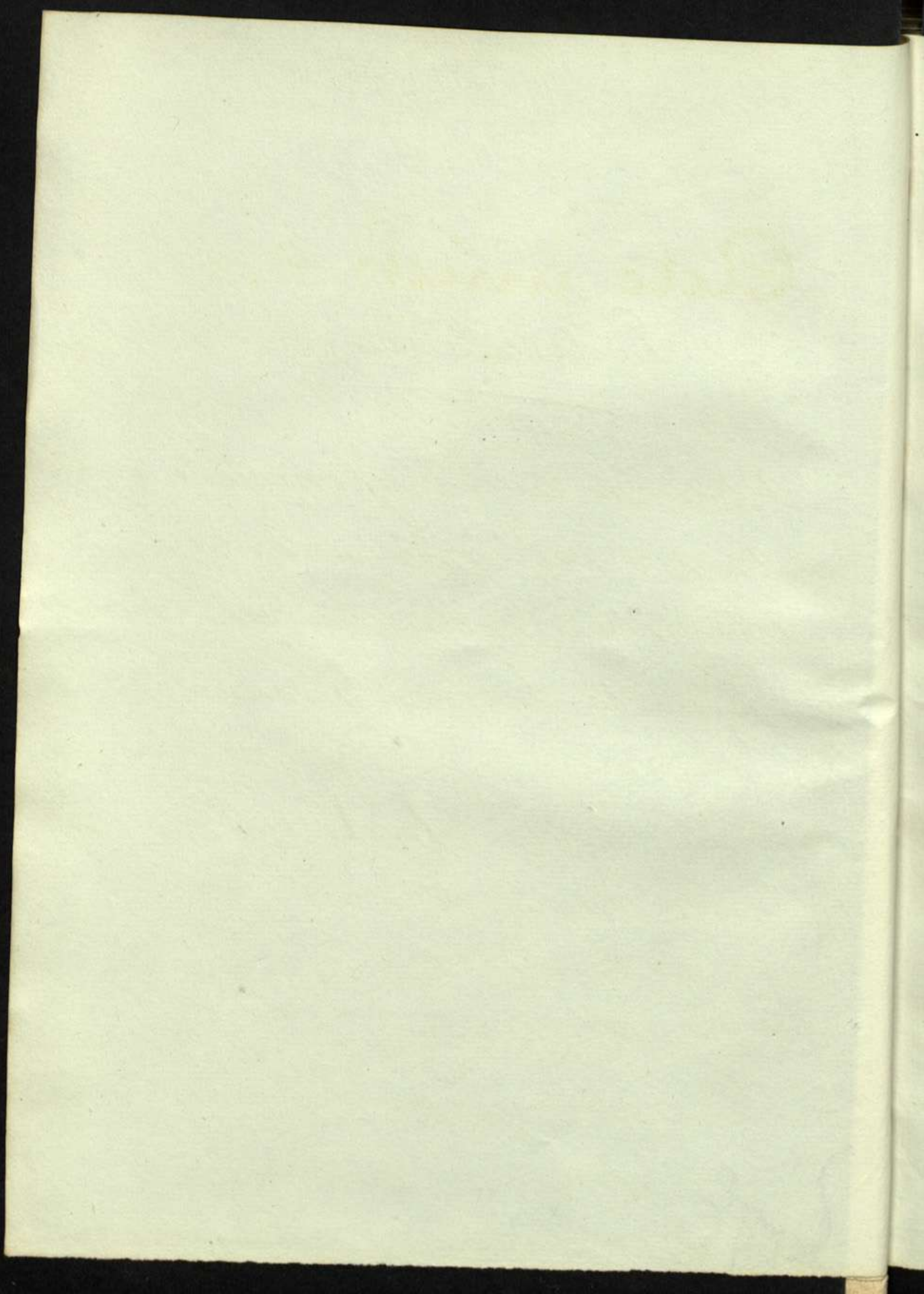
Un soció - - - - - D. Agusti Fabregas.

Dedicatòria

A tots los centres y societats recreatives, en especial a las que cultivan l'art dramàtic, dedico aquesta humil producció,

L' Autor.

4

Acte iunich 2.

COPISTERIA
DE FRANCISCO LOPEZ
TARRAGONA

Sala amoblada ab sensilles, sens res de cortinatjes, pero ab bon gust. Porta al fondo ab forillo y dos laterals. A la dreta del espectador y en primer terome una maquina de cursi y sobre d'una cadira, alli prop, roba embastada per fer; etc. etc.

Escena primera.

UNA BALLADORA (Al aixecarse'l teló apareix rentada, unint a'la maquina)

Aixequem's, deixem estar

la màquina; ferou cusi!

Es qu'es molt; no puch passar
ni un instant sense pensar

en aqueis ditos vehi.

Somiant lo passo la nit,
y fins deverta 'l somio;

y quan m'endresso y avariò,
quan cusu, quan faig lo lit,
senyore, mos suspirs li envio.

N'es un jove molt tremprat,
molt guapo, molt ben plantat.

Per ses res de estrany no te
que tan, tan m'agradi y que
m'hagia d'ell enamorat.

Senyore esta alegre y cantant,
tocant la guitarra. Si;

5
ja hi som.

(Se sent una canço
d'inter. ven als
acompanyament de
guitarra.)

D'un jove així,
y en fus davant per davant,
es una ganga ser vehí.

(Para'l cant rob-
tadament.)

Malviätjel Bra ha parat
quan venia justament
lo millor. Tot d'un plegat
se li deu have' eyrat hat
tal vegada l'instrument.

(Basta pausas)

Me va' invitar l'altre dia
a' anar al Centre a' ballar;
y per cert que hi vaig passar
una tarda d'alegria!

Tots son alli joves lluhits,
molt senyorets y elegants.

Hi passa una alli uns instants
sens mal de capis ni nequits.

Senyore' m' varen rodejar
lo menor una dotzena!

No' m' varen pas deya' estar
ni un sol ball sense ballar.

¡Bon que' se son tant de la mena!

Si m' en deyan de finesas
aquell vol de senyorets!
y qual que se explessos fet

per fer l'amor a' j'impresas.

¡Com que'n son tots tan furiets!

La sala aquella era un cel;

entro y capr a'mi ab anhel

corren una colla al punt.

Semblava qu'al meu damunt

hi portés tot pile de mel.

Esta' clari, com que jo'n soch

tan maca y gasto aquet brillo.

No'n varau dar poch de joch.

La reina era d'aquell bloc,

la reina; y encara m'humilla.

Se balla' ballar molt be;

y jo, que hi tinch tanta sal!

Varem ballar un pile

y d'aplausos m'va have'

mes que al teatro principal.
Be' ni ha alli per triar,
mes no's casa la que vol,
que'n materia de casar
son d'esperar un estol,
que cada un pot ^{ben} anar sol.
Ni ha un d'una pija rossa,

Pues y aquell del bigotet

(1)

(1) Fots aquets versos suprlits per punts mes

Pues y 'ls de la comissió;
 son quatre joves com cal;
 no vull per cap excepció,
 perquè cada un d'ells molt val
 junig son de lo bo y milló.
 Y molts altres; mes per mi,
 en tota la societat,
 cap, cap com lo meu vehí.
 Ell me té lo cor robat,
 sols que no l'hi gosó a dir.
 Com qu'una es tan vergonyosa,
 parlant d'amor desreguida
 la galta i veienten se'm posa
 encesa igual qu'una rosa;
 i reparan² no 'ls dich mentida.

premisses, per contenir los noms de alguns versos del Cançoner
 hont s'ina figura, al ferse l'impressió d'aquesta producció,
 l'autor ha obegut altra informació.

¡ Sobre de mi! ¿ Pus dirá
la mara quan tornará?
M'estich aquí sens fer ves,
Ja puch "pariarm" per despres!
Pun escandob que'm moira!
No tuch ganas de cusi
y la maquina he tancat.
¡ Ah! ja tuch feyna a'n' allí:
Posare l'olla a bulli
com ella m'ha encorranat.

(Se'n va per la porta
de la esquerra del
espectador.)

Escena II

UN SOLI (Entra tot atalondrat)

Dispensa l'atreuiment...

No hi ha ningú; i hont sera?
 Haurà surtit un moment;
 en tal cas ja tornara.
 Pot ser es dalt al terrat
 a' estendre roba; jo't flich!
 loqui es ella no ha baixat
 l'escala, sequi n'estich.
 He vrit surtir no fa molt
 a la gueta de sa mara;
 ma' he dit sola ella y jo' sol,
 apropitem l'ocasio ara;
 y a' n'agui jo' m'plantifico
 sens mi' ls compliments precisos.
 No, mes endins no m'buifico;
 evitem certs compromisos.
 Assentemshi mentretant

d'un puertu o' altre surtura.
No podra' pas tardar tant.
Quan arribi ja' m' veura'.
Posemni ab comoditat
com si fossim a' cal rogra.
i Logra he dit? i y que vritat
ans o' siga si cas logra?

(Anveantre y ab
energia.)

Sols l'idea de casarme
ja' m' fa tremolar, m' espanta.
Mes, ca! si logra agafarme
pot dir fara un' obra santa.
So soch un jove molt curro,
tantas veo tantas quiereo;
jugo cada dia al burro

9
y fins se balla' el bolero.

De noyas ne so' engrescat
mes que no hi ha en cap convent.

De totes si' he festejat,
de totes classes; s'enten,
mencitralas, senyoretas,
modistas y fabricantas,
de ribias y morenetas,
en fi' tantas ~~nyors~~ tantas,
que puch dir ab tot honor
y ab satisfaccio cabal,
que, ha recorridó mi amor
toda la escala social.

A totes faig tragar l'am;
pera enamorar me pinto
sol, que'n aquest art o' ram

creguin senyors no só un quinte,
soch ja soldat vell y expert.

Pe'ls ne podria contar
de conquistas, que per cert
seria un may acabar.

Res, so corregut la tina
y dir mes es per demes.

Oh! Prequin que mi ha alguna
d'aquellas que... no'ls dich res.

¿Taben? D'aquellas...? M'entenen?

Callen, hi ha bugada estera.

Sento passos; per qui venen
Es ella. Humia sorpresa.

Escena III

Un socio y una balladora.

S. Veturina!

B. Tu a' n' aquí!

L. ¿No m' esperavas?

D. Per cert
que no; y aquesta visita
molt m' estranya.

L. ¿Fe sorpresa?

D. Si; y fes lo favor d' anar ten
perque a' n' aquí m' compromets.

L. ¿Amarmen?

D. Venir podria
la mara y allavors...

L. De i' y que?

D. ¿Que?

L. Si i' que'ns fara' la mara?

D. ¿Que'ns fara'?

L. Si.

D.

Ca, no res.

Fu rey eta cla, escapante,
escorrente etarasi llet.

P.

Si us hi atroya, ab una excusa
tot ho dissimularém.

D.

Una excusa. La ho dius, tu.

P.

Y pues dona. Li dire,
verbi gratia; com que'm trobo
qu'encara soch jo solter,
que com que'm te tanta feyna
la mare y li falta temps,
he entrat perque... perque'm curis
una beta als calsetets.

D.

Y dirá, quina franquera.

P.

Com som vehins, li respondre,
la franquera be's e'plica,

tanta franquera 's compren.

En fi, no siguia prabana
no t'amoheinis y parlem.

¿Com te va' provar lo ball?

D. Molt be.

S. ¿I?

D. Molt be!

S. ¿I ab que'n balla hi tens un garbo?

D. I ab tu encara ni tens mes.

S. Aquell vals; aquella polka
ab aquells saltironets;

aquella americaneta

¡ay! ab aquell dol vaiwen;

los rigodons, la marurka;

sobretot aquell pile.

¿I t'eniá aysi en mos braços

las caras ben apropet...

D. Noy, cuidado.

G. Y de la música
al compai, ho anavam fent.
Sembla qu'encara m'hi trobo.

D. ¡Ay noy! So't dich lo matey.

Música.

(Se prosana a cantar
ab acompanyament
d'orquestra o piano, la
següent letra ab la to-
nada de la primera
part de la polka o pile
de Parbach, titulat Forst
à la joie y hugo's prosana
a l'altar la segona part.)

Balladora

Del dia de festa
 m' en poso 'l vestit,
 y de casa surto
 ab no poch dalit.

Y corrents, de casa,
 a' mes no pogue,
 me 'n vaig capral Centro
 a' balla' 'l pile.

Locio

Del dia de festa
 me 'n poso 'l vestit,
 y de casa surto
 no poch presumit.

Y me 'n vaig de casa
 cap a' cal barbe.

De cal barbe' al Centro
a' balla' 'l pile.

(S'agafan y s'atoran
a' ballar la regona
part y terminada,
cantaran aquest' al
tra Vetra.)

Palladora

Millo' que un bolero
sapi ell punteja';
hi gasta una gracia,
que 'ls dich fa engresca'.
Fothom nos admira
perque ho fem tant be.
No hi ha millo' al Centro
per balla' 'l pile.

Locio

Finch la balladora
mes maca que hi ha;
gasta un garbo y un brillo
que 'ls dich fa engresca'.

Fothoni nos admira
perque ho fem tant be.
No hi ha millo al Centre
per balla 'l zule'.

(S'agafan y s'poran
a ballar la segona

part.)

Declamant

D. Ay! Prou.

S. Si; prou, vehineta.

P. Anjo fa venir mareig.

- S. De tant gust com un hi troba.
- D. Es lo ball que'm complau mes.
- S. Ah, tu! Dech ferte ave carrechs.
- D. ¿Carrechs?
- S. Y grossos.
- D. ¿De que?
- S. Vaig notar que te'l miravas
ab molta afició a'n aquell.
- D. A qui.
- S. Dech haver de dirtho.
- D. Com no se'a'n aqui.
- S. Pot ser
necessitas, eh. Las senyas.
- D. ¡Ah! Pro si es casat, vinyalet.
- S. Casat ó no, te'l miravas
ab molta afició.

D. No es cert.

S. ¿D'aquí endavant no vull
que ballis ab altres ients?

Bueno...

D. ¿Pro si tu en 'hi vistavas
a'que ab tos companys balleis?

S. Bueno, pues d'aquí endavant
ni tant sols t'ho vindicare
pues no vull jo...

D. ¿Per manar m'ho
qui ets tu?

S. ¿Qui? Lo teu promes.

D. ¿Desde quant?

S. Buena pregunta.

Desde ara, d'aquet moment.
Com qu'he conegut m'estomas.

i'oy, no'm so' equivocát gens².

P. Y tu, i'm' estimas².

S.

T' estimo,

com s'estima a' un angelet;
t' estimo, hermosa, t' estimo,
t' estimo a' mes no poguer.

Tens un peuhet nena,
com un pinyonet;

tens unas manetas
y, ay deo! un cosset
que de sol mirarlo
me ve' no se' que.

¡M' per ço' t' estimo,

t' estimo a' mes no poguer.

Ton hermosa meva
grillons tos cabells,

que 'm lligan, que 'm tenen
 lo cor presoner,
 y reyna, mestressa
 ets tu del cor meu.

¡Oh! per so' t'estimo,
 t'estimo a' mes no puguer.

Fos ulls despedeiran
 focs com dos llugnets;
 tas galtonas tendres
 fan venir, ¡ay Deu!
 tentacions de felshi
 un dol pretoret.

¡Oh! per so' t'estimo,
 t'estimo a' mes no puguer.

No cal pas que ho digui
 ta melosa veu,

tos clavis m'ho diuchen
be prou romvients,
acostat y abrasam....

(Và per abra
marla.)

D. Oh. poch a' poguet.

L. Oh. per vò t'èstimo,
t'èstimo a' mes no poguer.

D. F'explicas com tot un home.

L. Com tot un home de seny.

D. Foras lo per comediant.

L. Es ofici que ja' m' se'.

Via ab mi per fer comedias.

D. Que potse ara n'estas fent?

L. Oy que a' val nostre Cassino
ne farem.

D. ; Fira preuget!
Com t'hi lletuvas.

J. Perjrendrerhi
part ja n'estich compromes.
Mes, per foguerne se, no falta
una dama y la busquem;
una aficionada bona.

D. Y pot ser no la troben.

J. (Apart)
Calla. Te raho'. Una idea
m'acut ara al pensament.

(Alt)
Daps que tu podrias ferne.

D. ¿So? Y ara. Tu ets benetit!

J. Com som vehens, jints podriam
ensejantsi alguns valets.

D. Que't pensas que vull fer viures;

S. La't donarem un paper
ben serio, qu'arrenqui lagrimas

D. *Fillin?*

S. Lo de Mare de Deu,

y podrias debutarne
ab lo drama ls "Pastorets."

D. Mara.

S. Si de cas l'acipitas
jo hi fare' de Sant Joseph.

(Mitant

ferho.)

Anirem de porta en porta
demanant aculliment,
y com ningú nos en donqui,
no'ns quedara mes remey.

que dirigir² no pans, vano
cap al portal de Betlem,
y allí hi surtirás portantne
en tos braços ton filllet.

D. Hi embolicas, qu' embolicas.
2. Que'm vols sofocar pot ser².

Q. I si per cas no t'agrada
un altre te'n triarem;
La Lola de "Flor de un dia,"
o' la donya Juana del
"Serrallonga," o' del "Fenorio"
podras fer la donya Ines.
Fe, provemho et'ensejaro;
jo hi fare' de galan teu.

D. Apartat.

S. Del "Juan Fenorio"

fem aquella escena, fem.

- No es veritat angel de amor,
que esta retirado estancia,
para amarnos con constancia
es el sitio que hay mejor.

¡Oh! si, mi bella vecina...

D. ¡Atipecat d'aquí, ximplet.

S. ¿Vols fer donds de "flor de un dia"
la Lola? Jo t'hi fare
lo Baro, lo don Diego,
lo negre Juan, lo Marques.

(Fets los versos que

recita, ab molta

exageració de veu y

minucia. Los bosa-

dillos d'ella molt
rajuts.)

Lola un sagrado deber
me obliga crudo a partir;
yo no podría vivir
si te llegase a perder."

D. Vols dir, home.

S. "Por ti mi pecho sentí
un amor grande y profundo"

D. De dabo?"

S. "y nadie... nadie en el mundo
te amara cual te amo yo."

D. Si, si just: aixo mateu.

S. "Mientras la fortuna esguava
me tenga lejos de ti,"

D. Deus volguer dir l'any, veritat?

S. "me olvidaras Lola."

D. ¡Jesus! y quin sentiment!

S. Y tu senyalant al cor,
me contestaras després,
ab convicció y vehemencia.

— "Aquí
vivirás mientras yo viva."

D. Y quina veu d'auçellet.

S. Et hi fare' l. Marques, si vols.

Entra; encara no t'coneix:

"Desçós los pies señorita;
sois vos por mi buena estrella
la hija del señor Baron?"

D. Cavamba y com m'estarrufo.

S. "A fe'mia, con rason
dijeron que erais muy bella."

D. ¡Ay! que n'ets noy de benèdit.

S. Vaja, fare' de Daro.

Som a' n' al comensament.

Tu: "Bello pais debe ser el de America proua."

P. Vaya, ara ja mi ha prou.

S. "¿Te gustaria ir alla?"

"Tendria mucho placer."

P. Y tal home y tal, jo ho crech.

S. Si per cas hi fare' l'negre, que'l se fer d'alla mes be.

"El color de mi cara os dara a' conocer, que fue senora el blanco sol del Africa mi cura y del desierto en la tostada arena"

P. Prou; per Deu!

S. "me arrojó la fortuna por suerte, del esclavo la cadena."

A. ¿Vols fe' l' favor?

P. Hei ha una escena
en que l'actor si llucheu;
l'ultima del segon acte
en que's queda tot sol ell.
"Se va; Dios mio, se va
y no quiere que le siga.
Ay! El cielo le bendiga!
Dios sabe si volvera!"

A. Prou; no m'amoheinis mes.

P. "I de un alma agradecida
llega la plegaria al cielo,"

A. Per Deu! prou.

P. "Protegedle en ese duelo
tomando en cambio mi vida.
Y aunque pida un disparate

D. i' Vols fe' l' favor?

S. "Deos mio, oid mi oracion,"

D. i' Vols fe' l' favor?

S. "que no tenga compasion,
que le mate, que le mate."

D. Prou, per deu!

S. No tens gust. Sembla mentida
no t'entusiasma ni aipò gens.

D. No estich noy, per tant romanos.

S. / Bugiu que parro!

D. / Y ben net.

S. Fanyroch rebràs cap aplauso.

D. Ni m'exposare' a viclets.

S. Fanyroch te faran l'amor
devant del publich.

D. / y que.

Hi ha cosas que val mes ferlas
ben amagat de la gent.

S. Si no fos perquè m'agrada...

D. ¿Que m'afarias? Neyam. Res.
Tu lo qu'ets un romansaire.

S. Fumis motius per di' aió tens?

D. Ja veuras. Com qu'una pensa
que aneu sols per passa'l temps.

S. Doncas jo al tu y vrich formal.

D. ¿Vols dir qu'es veritat?

S. Y pues.

¿Que t'has cregut de mi? Digas.

¿Que t'pensas que soch d'aquells?

D. Pensa mal y no erraras,
dicc un ditxo.

S. Perque m'iprens.

21

Lo soch home de paraula.

D. ; Ay. Sento passos. Deu rev
la mara que puja. Amagat,
no siguem, corra, injuridents.

J. Amagarme jo?

D. Corra; curta.

J. Cap necessitat no hi veig.

D. Puanta calma, Verge Santa!

Jesus! I qu'ets cansone!

J. Aiso d'amagarme, noya...

Com que no habem fet res lleig.

D. Curta; corra; per favor.

Vina aqui.

J. Ahont?

D. Al quarto meu.

L'empuny y l.

fa'ficar a' la porta
de la dreta del es-
pectador, la qual
ajunta.)

Escena IV.

Una balladora, sola.

¡Ay deu meu y com ho arretglo!
y quin genit mes estrany.

No volia entra al meu quarto
de cap modo, han reparat?

¡L'escripulos! Verge santa!
quin tripijoch mentres tant.

¡Puis apuros. Reyna puera!

La mara ho descubria;

anira per entra al quarto
y com ho arretglo, vejam.

Sanquem' pel que s'enga res
la porta y trayem' la clau.

(Enia la clau
y la treu del
pany.)

(Ven dintre)

No'm tanquis. Mirà que crido;
cridaré necessitat.

D. Calla per deu!

(Ven dintre) Doncas obram,

que no vull estar tancat.

D. Calla, xi pots.

(Furt un mo-
ment per la por-
ta del foro.)

(Ven dintre)

Obra prompte;

desreguida... i Tents!

D. (Entrant.)

Ja va!

¡Quina sort! No era la mara

(Obra la porta

del quarto.)

Escena V y ultima

Una balladora y un vicio.

D. Veig que no t' miras pas
en comprometre'm.

S. Tu a' mi.

Ves que s'hauria pensat
si ve' y m' troba al teu quarto.

Arma quine t'arrabastall.

D. i Si t'ques trobat aqui?

S. Aquí fora mena mal.

¿Fui pujava puer la escala?

D. Era la vehina de baix.

S. Ditxosa vehina. Sempre
te a'junt un susto per dav.

L'altre dia jo pujava
l'escala, era cap al tart,
topo ab ella y varem caurer
tots dos escalas avall.

Sort que vaig ana' al darnunt.

D. Sa vos devian fer mal.

S. Jo no res; ella va caurer
d'esquena y 'o va' pafa' l'nas.

D. De; mirat noy, ara vesten.

S. Quin modo de deyratpam
tant a' la fresca.

D.

No veus

que a' venir no pot tardar
la mara.....

S. Quens i y que?

D. i y que? Home ets molt pesat.

S. Si, diferents cops ab bascula
y ab romana.

D. y si percas
t'hi atrapava.....

S. i pre'm favià?

D. A tu ves; es dit aviàt.

S. Ya tu tampoch.

D. Ja ho veuviám.

Ja ho sentirám passar.

S. Com que desitjo parlar lhi
já fa dias, dias ha,
desde que tingui la sort

de conueict al vehinat,
l'ocasio ajrofitaria...

D. i Per parlarli?

S. Y molt formal.

(A part)

Noy, es una ganga aqueita
que no hem de deya' escapar.

(Mt.) Si, voldria parla' ab ella.

D. Pero be, i y que li diras?

S. L'hi dire que molt m'agrada
y que m'vull al tu casar.

D. i Y si per cas te pregunta
quan?

S. Li dire no va llarch.

(A part)

Al cap y al fi res hi preudo.

(Alt.) Li dire d'aquí mitjà any.

P. Sent així pots esperar-la.

Mes, si vols que t'parli clari,
no t'crech del tot.

J. Com no'm creus.

i quin concepte t'has format
de mi?

P. Com de tots los altres;
com de tots los teus companys.

Tou uns payos ls del Centre...

La'n saben d'embòlica.

J. Així es molt di.

P. Mira, vols

que us digui quatre veritats
als joves del Centre?

J. Digas.

D. De dabo².

L. Dona, endavant.

Pa. La majoria
d'aquell Cassino,
son joves guayros,
molt elegants.

Dona corbata,
bor armillero

y a' la butaca
no' us falta un napr.

Fà això que'n sigui
lo vostre Centro,
reunint tot socios

tals qualitat,
fent hi justícia
de tot Espanya

la més lluhida
societat.

No hi ha qui'us guanyi
a' obsequiosos;
sou molt esplendits
sou molt galans.

Com si hi donguessin
alli carmel-los
las noyas venen
als vostres balls.

Mes, sou uns socios
; manoy, quins socios!
; quins dans tenorios,
pera engrescar!
Sobres las noyas
que de vosaltres

a ferne arriban,

a ferne cas.

¡Oh! de palica

no vos ne falta,

teniu mes labia

que'n Cartelar.

¡Oh! de promesas

lo neu feu moltas;

com que'l prometter

probre no fa.

Totas las noyas

qu'al Centro venen

creyent trobarhi

ab qui casars,

ja son de planyer,

que'n son de bledas,

proou ab las ganas
s'entornaràn.
Vostres conversas
son de casori;
fingiu parlarne
serios, formals;
pro may d'anar-ne
a' cal vicari
o' be al registre
municipjal.
Del que vosaltres
anreu en busca,
d'alguna ganga;
¿eh, qu'es veritat?
Vinga fer gresca;
vingan conquistas;

no' m' teniu d'altres

de maldecaps.

Qui no' us coneix

que no vos compri;

la saben llarga,

no hi ha que fiar;

¡ Vaya quins pajars!

¡ Vaya unas pessas!

¡ Vaya quins mestres!

¡ Vaya uns truhans!

9. ¡ Uy, uy, uy! Puma canso.
La't dich que't saps explicar.

Torregat dona y escolta.

Per de lo qu'has relatat
es cert, ¡ unig som 'ls del Centre
toti uns bons minyons, uns sants.

Y no es que vulga alabar-me,
be prou que'n fem lo prouat;
mes sempre hi ha malavolensa
y no tens de ferne cas
de lo que la gent enrahoni;
Estich ben determinat,
al tu desitjò casarme;
m'espero aquí y ja veuràs,
parlo a'ta mava de veras,
diii que si, 'ns casem, y en praus.

D. ¿Such creuerent?

S. ¿Puo si pots creuerem?

Paraula 't dono formal.

Y no hi ha,

(apart.) j'o'n crech,

(alt.) qui'm guanyu

en quant a formalitat.

(Se'l public.)

Los senyors per testimoni
de mas promesas seran.

Oh! saps que podriam fer
vehineta mentrestant?

Dallar una americana,
la que 'ls dos sabem cantar,
mentre 'ns donan un aplauso
y mentres lo telo cau.

Agra Lloy, mans al piano, (1)
te d'anar ben afinat.

(1) Lodia del estremo 's canta al acom-
panyament de piano.

Música.

Americana - coplas (1)

1^a

Tercio

Tom'ls del Centro

los mes bons morros;

si'n volen mostra

mirinme á mi.

A Duo

(1) La música es dirigida á D. Eloy Torres, á quien
vau dirigirse lo que vulgan adquirir la; carrer Nuo, n.º 13
qui primer, Maureca.

Socio

Las noyas macas
darrera'ns venen;
d'amor a'totas
las fem mori?

Pallaorra

Los socios guayos
darrera'ns venen,
dihent nos requiebros
que fan molt fi:
(l'agafan y s'poran
a'ballar.)

2^aSocio

Ja'n vindrà 'l dia,
mes tart, mes d'hora,
que'n direm banda
de regidor.

Locio

Y sera, creguin,
sera un ofici,
que sabrem ferlo
d'allo millor.

Balladora

, Oh! sera, creguin,
sera un ofici,
que sabran ferlo
d'allo millor.

(L'agafan y'esperan
a ballar.)

Can lo telo.

COPISTERIA
DE FRANCISCO LOPEZ
TARRAGONA

